

13. Jun. 1979

FAKTA

Dato:

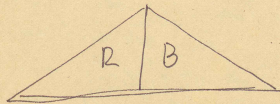
13. Jun. 1979

Sidetæl:

Værkstedsbog 1 79 s. 3-5

11-6-79.

7) den sidste del af tanken
nu igen at oprette R+B opstiel med
rene mellemrum. Det er som JS nu
kan se nogle nye mindeligheder i proportionen.
Samtidig tilføjes JS af dette ud fra et
fast form/forvekslema. Ligesom de kunne
måle mine handlinger. Når det blev gængs
er det samme sel struktur JS bringer kan
JS hvad der sker når JS yder dette &
hvert. Hvad sker der når JS mæler på en
fast (træ/marmor) flude, når JS anvender
en supende elastiske (sejlding) hvad når JS
bringer tall, etne forve, goudche, postel o.s.v.
hvad sker når JS andre formel/størrelse
o.s.v. - o.s.v.

13-6-79.

Hur gennemsel de bemærkede mor-
-turer. Kan tydelig se hvad der er JS har
gjort. Han har prøvet ud fra de anvendte forve-
ofte også lader til at være struktur fjedes af
forve. Disse arbejder er meget tydelige ud-
-trykke for det dille mma JS beponet an-
i (som JS måske studier beponet an-
og ~~de~~ måske endda altid vil befinde an-
mellom der helt rene maleri & en eller anden

form for figuration. At alle at jeg forespørgte at
for disse to dele til at prøves i en koppe-
sagtelse (17 2. m.) i høj grad deres forskel-
-hed ved at se, 17 har senere prøvet om
de kunne fungerer parallelt - side ved side.
Spørgsmålet er hvordan kan man ind-
-føre en figuration uden at miste den
malerske frihed - uden at gøre selv de-
-malingen til en skilt for figurationen?
Psykologisk forholder der sig nok sådan at
17 har svært ved at give afkald - 17 vil
have det hele, reservert kan det blive
at 17 så slår ingen ting for. Hvis 17 kunne
give afkald og bringe tilbunden i en ting
ville der være større sandsynlighed for at
17 opnåede den rigdom 17 søg. ved at
ville omfulde det hele.
Med R+B prøvede 17 at afstille nogle open-
-er helt for mig selv men efter hinanden følte
det som en uprihed - som en alfor hurtig
udtømming af min heder. Selv tidligere er
min heder ikke udtømmet det er min
forbedede følelse af at skulle give afkald
der gør sig gældende.

(Atten)
Det er en kendsgerning at arbejdet med
monter enten af ugebladet eller egne (især egne)
teker sætter en masse i gang hos mig.
I mod selvsig til når jeg arbejder helt uden
under materiale, selv malingen hvor jeg føler
mig svævende, næsten som i et tomrum.

Måske hængt det sammen med hvad
Jean-Olivier Huc leux taler om når han
siger: Je peins sous partition — —, at jeg
føler nødvendigheden af et holdpunkt, et
udgangspunkt, en på forhånd givet struktur
der kan lede mig gennem arbejdet.
Når jeg arbejder ~~me~~ alene mod selve under-
-processen er det som mangler jeg noget
konkret og føler ofte et valgt af en fjerde/
form for tabet, hvad jeg ikke gør — når
jeg har et eller andet billede — for som på
en måde begrundet valget, fordi det i sig selv
valgt er præget med at jeg valgte netop
dette billede der så, meget langt, betinget
måske lige for — for de andre valg.
Det er vel noget af det samme som gør
sig gældende når jeg bruger en geometrisk
struktur der jo er noget på forhånd givet
som jeg kan manipulere med og ud fra.
Det er sandsynligvis vanskeligt for mig når jeg
forsøger at slippe geometrien (selvom det
aldrig bliver en lille rest af den tilbage).
Dette kunne dybe på at jeg har vanskeligt ved
at tænke og handle hvis der ikke er et kon-
-kret grundlag og udgangspunkt. Hvis som jeg
har mere styr på mine tanker når jeg som
min ned skriver dem, hvori mod det at tænke —
— for mig) at tænke "ud i luften".